

La història del futur o ¿com imaginàvem el futur antigament?

Laura Tarrés (Institut Espriu)

És essencial analitzar el passat per poder descobrir la direcció cap a on anem. Ens hem preguntat mai què creiem fa 50 anys que passaria a l'actualitat? El segle XX els humans ja buscàvem la resposta d'allò que seriem el dia de demà, ho fèiem a través de la ciència o el raonament inductiu ja que des de premisses particulars arribem a una conclusió general. És així com els humans des de fa més d'un segle tendim a formular diverses teories i hipòtesis que ens permetin respondre preguntes com: Què serem al futur? Les màquines tindran la capacitat d'esdevenir humanes?

La història ens deixa registrades diferents idees a partir de llibres, cinematografia o, el més important de tot, diversos pensaments i concepcions humanes. Crec que és molt enriquidor fer l'esforç d'escoltar aquella gent que va viure fa més de 50 anys i ens pot transmetre la idea del com imaginaven que seria el futur. La meua àvia, per exemple, quan li dic que en un futur no hauré de fer el llit perquè ja hi haurà una màquina que se'n en cuidi, respon, jo també creia de petita que els cotxes el 2000 volarien, i no és així. Un altre exemple, és el filòsof català Alexandre Deulofeu que els anys 40 va preveure que el futur dels imperis es podia predir i ho va deixar escrit a un llibre anomenat "La matemàtica de la història", la seva teoria clava amb exactitud el que més tard vivim tots nosaltres. També tenim el cas de pel·lícules que tracten el tema com "Regreso al futuro 2" de Robert Zemeckis, que tracta el cas d'un noi que amb una màquina del temps va del 1989 al 2015 i pot veure patinets i cotxes voladors, hologrames en 3D als carrers...

Tots aquests fets demostren que en la història ja es preveia el que actualment vivim com a futur, alguns s'han fet realitat i d'altres a any 2016 encara no els tenim a l'abast, tot i que la idea és vigent. Per què? Pot ser perquè els humans no hem sigut capaços de crear una màquina amb els mateixos trets que un humà? Pot ser perquè ens fa por que siguin capaços de destruir la humanitat? Per què?

La relació d'humà i tecnologia la trobem en diferents casos: hi ha persones que han preferit substituir una mà del seu cos que ja no era servible per una altra d'artificial que permeten realitzar les mateixes accions. Cada vegada són més les empreses que es dediquen a fabricar pròtesi d'extremitats del cos que es puguin controlar amb la ment. Això ens pot crear el dubte, que com ja hem dit, fa segles que tenim pendent de resoldre: ¿existeix la possibilitat que els humans puguem implementar en la nostra existència la tecnologia com element essencial per sobreviure? I si és així, millorarem amb la seva incorporació?

La resposta a la pregunta no és científica, ni filosòfica, ni tant sols és única, sinó que és **subjectiva**, com ja he mostrat. Al llarg de la història hem cregut tant en la destrucció del món per culpa de la tecnologia, com en la incorporació d'aquesta com a benefici per causes mèdiques i fins i tot en la utopia que la meua àvia intentava transmetre dient-me que, de moment, seguim fent-nos el llit nosaltres.

I després de treballar el tema per poder resoldre la primera pregunta, arribo a una altra pregunta... Cal pensar en un futur tecnològic? **Cal realment pensar en un futur tenint un present per davant?**